

Mark Anthony

Iubirea trece Dincolo

*Vindecă durerea doliului
cu ajutor din lumea cealaltă*

Traducere din limba engleză
de Ana Nicolai

Editura For You
București

*Această carte îi este dedicată dragei mele mame, Jeannie,
o femeie care a avut un impact pozitiv asupra multor vieți
pe când trăia aici, în lumea materială,
și care continuă să îl aibă din lumea cealaltă.*

Îți mulțumesc, mamă, pentru că
m-ai învățat că iubirea transcende
cu adevărat moartea fizică!

„Durerea doliului este prețul iubirii. Ești îndurerat pe cât de profund ai iubit... Iubirea este experiența extraordinară a vieții înseși.“

Părintele Sonny

Rugăciunea Sfântului Francisc

Doamne, fă din mine un instrument al păcii tale,
lasă-mă să semăn pace acolo unde este ură,
iertare acolo unde e jignire,
credință acolo unde-i îndoială,
speranță acolo unde este disperare,
lumină acolo unde-i întuneric,
bucurie acolo unde e tristețe.

O, Stăpâne Divin, îngăduie-mi să caut nu atât
să fiu consolată, cât să consolez,
nu atât să fiu înțeleasă, cât să înțeleg,
nu atât să fiu iubit, cât să iubesc.

Căci dăruind, primim,
iertând, suntem iertați
și, murind, trecem la viața veșnică.

*Pentru a vindeca durerea doliului,
începe cu credința*

Atunci când mori, de fapt nu mori. Corpul încetează să mai funcționeze, dar sufletul este un spirit nemuritor, ce continuă să trăiască dincolo de lumea materială. Chiar și înțelegând asta, este extrem de dureros să faci față morții cuiva iubit. Spiritele conștientizează acest lucru și știu că persoanele iubite îndoliate, din lumea materială, suferă. De aceea spiritele vor veni să ne ajute emoțional, comunicând cu noi.

Contactul cu un spirit poate fi o experiență incredibil de vindecătoare, pentru că ne învață să ne eliberăm de tristețea provocată de moarte, dar să păstrăm iubirea pentru persoana care a murit. De asemenea, contactul cu spiritul ne ajută să înțelegem că Dumnezeu există, că lumea cealaltă există, că sufletul e nemuritor și că ne vom reuni cu cei iubiți atunci când ne va veni vremea să părăsim această lume materială.

Sunt întrebat adesea cum pot fi atât de sigur de aceste lucruri. De bună seamă că nu dețin toate răspunsurile – nimeni nu le deține –, dar am cu adevărat o oarecare înțelegere profundă. Sunt un medium cu capacități extrasenzoriale, născut cu aptitudinea de a comunica cu spiritele.

Sunt, de asemenea, avocat al apărării în procese penale și de vătămare corporală personală. Am reprezentat mii de oameni, iar viața multora dintre ei fusese zdruncinată de moartea celor iubiți. Ca avocat, le spun oamenilor că nu poți schimba faptul că un om pe care l-ai iubit nu mai este. Ceea ce poți face este să-ți schimbi perspectiva asupra morții. Cu ajutorul spiritelor, asta e ceea ce fac în calitate de medium.

Mulți oameni apelează la serviciile mele de medium pentru a stabili o comunicare cu spiritul cuiva iubit. Cei care o fac au progresat până la stadiul călătoriei lor prin doliu în care consideră că va fi un lucru vindecător să comunice cu lumea cealaltă. Totuși, în câteva cazuri, spiritele sunt cele care au ales momentul și locul contactului. Uneori, acest lucru se întâmplă atunci când te aștepți mai puțin, așa cum am descoperit într-o zi, în postura de avocat, în timpul unui proces.

Reprezentam un client acuzat de tâlhărie. Alegerea juriului constituie faza de început a unui proces și se desfășoară înaintea prezentării probelor. Obiectivul este să chestionezi o listă de jurați, pentru a determina dacă există vreo părtinire, astfel ca ambele părți să poată avea un juriu just și imparțial. În timp ce stăteam pe podium, înaintea grupului de jurați, am avut un sentiment incomfortabil în privința unuia dintre ei. Juratul potențial

numărul 9 era o femeie agitată, de vârstă mijlocie, cu un ten frumos măsliniu, pe care o voi numi „Juratul numărul 9“. Intuiția mea despre Juratul numărul 9 a fost confirmată în clipa în care am devenit conștient de prezența unui spirit feminin în apropierea ei. Deși pentru mine nu e ceva neobișnuit să percep spirite, acesta nu era nici locul și nici momentul ideal pentru o conectare cu lumea cealaltă. Am încercat să ignor spiritul și i-am chestionat mai departe pe jurați.

Întrucât datoria mea era să caut posibile părtiniri împotriva clientului meu, l-am întrebat pe Juratul numărul 9:

– Ați fost vreodată, dumneavoastră sau cineva din familie, victima vreunei crime?

A tras adânc aer în piept, apoi a început să tremure.

– Da... acum un an.

Informațiile acestea erau importante pentru clientul pe care-l reprezentam, întrucât trebuia să mă asigur că va avea un juriu imparțial. Se pare că acest lucru era la fel de important și pentru spiritul care dorea să comunice cu Juratul numărul 9, pentru că legătura mea cu spiritul s-a intensificat. Am simțit în jurul gâtului o încordare, ceea ce mi-a indicat că spiritul avusese o problemă respiratorie înaintea morții fizice. Am continuat:

– Dacă îmi permiteți să întreb, ce fel de crimă a fost?

– Sora mea se afla în altă țară, unde un pacient cu probleme mintale, evadat, a strangulat-o. Apoi i-a dezmembrat trupul și l-a aruncat la pubelă – ca și cum ar fi fost un gunoi!

Juratul numărul 9 a izbucnit în lacrimi, acoperindu-și fața cu mâinile.

Am rămas consternat. Sala de judecată a devenit extrem de tăcută. Câteva persoane au tras adânc aer în piept. Unul dintre jurați arăta de parcă i s-ar fi făcut rău. Chiar și avocatul acuzării, mai mereu cu gura mare, rămăsese fără grai în momentul acela.

Toate privirile erau ațintite asupra mea. Uluit și gă-sindu-mi cu greu cuvintele, știam că toată lumea aștepta să fac ceva. Profesorii de la Facultatea de Drept sigur nu mă învățaseră să rezolv o astfel de situație.

– Îmi... îmi pare rău. Nici măcar nu-mi pot imagina prin ce ați trecut dumneavoastră și familia, am spus, poticnindu-mă. Îmi doresc să am cuvintele potrivite cu care să vă consolez.

– Ce-ar putea spune un avocat pentru a mă face să mă simt mai bine? a replicat cu amărăciune Juratul numărul 9.

– Vă rog să mă iertați că am răscolit o amintire atât de dureroasă, am răspuns eu.

– Dureroasă? Nu aveți nicio idee despre ce înseamnă „dureros“, a spus ea, luptându-se să-și recapete calmul.

Doream să merg mai departe, dar Juratul numărul 9 era în agonie, iar spiritul surorii ei îi venise în ajutor. Era un risc uriaș în plan personal și profesional, dar trebuia să încerc.

– Poate că, dacă ar fi aici, sora dumneavoastră mai mică ar vrea să știți că sufletul ei nemuritor continuă să trăiască.

– Mi se spune acest lucru în ședințele de consiliere a durerii doliului, la biserica mea. Îmi pare rău că m-am enervat atât de tare pe dumneavoastră; nu e vina dumneavoastră.

Vă rog să mă iertați, a spus Juratul numărul 9 cu blândețe. Poate că e o prostie, dar mă rog în fiecare zi să aflu vești de la sora mea. Doar să știu că este bine.

Un mesaj de la spiritul surorii ei a rezonat prin mine. L-am transmis.

– Poate că, uneori, *când nu ai vești, e de bine*, am transmis eu mesajul.

– *Când nu ai vești, e de bine!* a repetat Juratul numărul 9 emoționată, în timp ce stătea dreaptă. Asta ne spuneam mereu una alteia! Era o glumă doar a noastră. De unde Dumnezeuului știți asta? Sau că era sora mea mai mică?

– Obiecție! a bubuit vocea avocatului acuzării.

– Obiecție admisă! a decretat judecătorul. Domnule Anthony, nu înțeleg care e scopul acestui discurs. Vă rog să treceți la alt jurat.

Ștergându-și lacrimile cu o batistă, Juratul numărul 9 m-a privit și mi-a zâmbit cu blândețe.

– Vă mulțumesc; mi-ați bucurat sufletul.

Sunt întrebat adesea cum pot fi avocat și medium în același timp. Să fii cu un picior în ambele lumi *este* provocator câteodată, dar eu nu le-am considerat niciodată conflictuale. A le îmbina pe amândouă s-a dovedit de-a lungul anilor a fi benefic pentru clienții mei. În plus, am observat similitudini frapante între profesiile mele duale.

Ambele cariere au de-a face cu ajutarea oamenilor – să le soluționez problemele legale sau să le alin durerea doliului. În activitatea mea juridică și spirituală, am observat, de asemenea, că alegerea mijloacelor improprii de abordare a morții poate distruge pe cineva și viețile celor